

ประเภทภูมิปัญญาด้าน การทำกิน

ชื่อภูมิปัญญา การทำอุปกรณ์ดักสัตว์ (กระแต)

ความเป็นมา

บรรพบุรุษของไทย รู้จักใช้ประโยชน์จากความหลากหลายของป่า วัตถุดิน จาชธรรมชาติ นำผลผลิต จาชธรรมชาติมาเป็นส่วนประกอบของการดำเนินชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะ ไม้ไผ่ คนไทยรู้จักคิด ประดิษฐ์ จนกลายเป็นหัตถกรรมพื้นบ้าน เป็นเอกลักษณ์ของวิถีชีวิตคนไทย กลุ่มศึกษาสืบค้นการทำเครื่องจักสานมี มาก และสนใจอุปกรณ์ เครื่องใช้ สำหรับการทำอาหาร เช่น ตุ้ม สุ่ม อุปกรณ์จับสัตว์ ฯลฯ จึงได้ ศึกษาและเสนอขั้นตอนการทำแบบง่าย สำหรับผู้สนใจหรือฝึกทำเป็นงานอดิเรก หรือจะยึดเป็นแนวทาง ประกอบอาชีพต่อไป

อุปกรณ์ในการทำ

- ไม้ไผ่
- เชือก
- มีด

วิธีในการทำ

- นำไม้มาผ่า เป็น 2 กิบ
- นำไม้ที่ผ่ามาเหลาให้กลม
- นำไม้ที่เหลาแล้วมาวัดหรือแบ่งช่องให้เท่า ๆ กัน และวนนำมาทุบเพื่อให้เป็นรอยแล้วค่อยพับ
- นำเชือกมามัดรวมกับไม้
- ทำไม้ด้านบน ลักษณะของไม้ด้านบนเมื่อมัดติดกับเชือกดังรูป

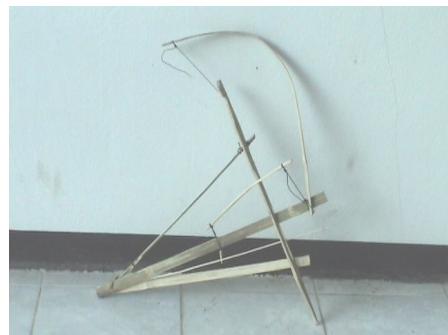
อาหารของสัตว์

- ข้าวโพด
- ถั่วลิสง

วิธีการใส่

- หาทางที่สัตว์เดินผ่าน เช่น บริเวณที่มีขอนไม้
- ตัดไม้มาเป็นฐาน เพื่อไว้สนับสนุนอุปกรณ์ที่ทำ และนำอาหารมาไว้ข้างหลังของอุปกรณ์ดักสัตว์
- หาต้นไม้ที่ใกล้ๆ แล้วตัดตรงปลายออกและกีดดึงตรงปลายมาเพื่อมัดติดกับเชือกเพื่อเมื่อสัตว์เข้าไปกินอาหารทำให้ไม่นั่นดึงบ่วงขึ้นรัศท์ที่คอก หรือเอวของสัตว์
- ระยะเวลาการใส่อุปกรณ์ดักสัตว์ เมื่อใส่ได้ประมาณ 1 - 2 วัน ให้ไปดูว่าสัตว์ติดกับหรือไม่ ถ้ายังไม่ติดกับดัก ก็ให้เปลี่ยนอาหารใหม่

ประโยชน์ที่ได้รับ

- สามารถจับสัตว์ด้วยวิธีที่ง่าย
- ไม่เป็นการทำลายลิงแวดล้อม เพราะจับได้ทีละตัว
- เป็นภูมิปัญญาของชาวบ้านที่คิดค้นขึ้นมาเอง

แหล่งข้อมูล

พ่อเจริญ นาน้อย

บ้านเลขที่ 132 หมู่ 2 ตำบลน้ำม่วง อำเภอวีเชียงสา จังหวัดน่าน